651) ఆహిరి

ప॥ ఇంక నాదైన్యము చూచి యెట్టు రక్షించేవో కాని। సంకెదీర బులిసితి సర్వేశ్వరా॥

చ॥ తపముసేసి నీమాయ దాటేననుచు బెనగి। అపుడే యలసితిని అదివో నేను।
కృప జూచి నీవింక గెలొపించే దెట్టోకాని। వుపమల సరివోరి వోడితి నే వానికి॥

చ॥ పంచేంద్రియములను పారదోలేనని చూచి। పంచగ సత్వలేక వసమైతిని।
అందె నాపాటు చూచి నీవడ్డమౌటెప్పుడోకాని। దించని వీరములాడి దిగితి నే వానికి॥

చ॥ మోహాంధకారముపై మొనచూపేనని పోయి। సాహసములేక నే జడిసితిని।
వూహల శ్రీవేంకటేశ వున్నతి నన్నేలితివి। బాహుబలమున తుదిపదమయితి వానికి॥